

disse 5 — jeg tror nu for Resten, det til sidst kun var 4 — store Porte, der skulde føres gennem Bygningen, saa at man havde Udsigt ned til den store, kønne Plads, der kunde blive, naar der blev fuldstændig ryddet mellem de to Biblioteksbygninger. Imidlertid, dels var jeg bundet af Loven, og dels var Forholdet jo ikke det, at jeg kunde lade en Arkitekt udarbejde noget efter mit Skøn mere passende og saa gennemføre det, idet jeg saa vilde komme i Strid ikke blot med Lovens Forudsætninger, men ogsaa med dens Ord. Jeg bad da de Medlemmer af Folketing og Lands-ting, der tidligere havde beskæftiget sig med den Sag, om at komme sammen, gik til dem med de Tegninger, der var lavede eller approberede af det kunstneriske Udvalg og forklarede dem, at saadan ligger Sagen, jeg er ikke glad for det, men saadan ser det ud. Og da de var enige med mig i, at vi var nødte til at tage det, tog vi det. (Ellinger: Nej, det var vi ikke.) Nej, ikke alle, men et Fler-tal. Men denne Indvending af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valg-kreds (Ellinger) bekræfter jo min Fremstilling, at jeg gik til de tidligere Medlemmer af Udvalget, som havde akkvi-esceret ved at indstille til Tinget at tage Lovforslaget i den Skikkelse, som Landstinget til Slutning havde givet det. Jeg har gerne villet supplere den højt-ærede Ministers Oplysninger med dette, fordi jeg gerne for det første vil slaa fast, at jeg ikke har villet angribe den højtærede Minister, hvis der skal være Tale om Angreb. Derfor sagde jeg ogsaa, at man havde henvendt sig til Finansudvalgene for at faa dem med sig. Men selv om man med Sorg gik ind paa — det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valg-kreds siger, at han gik ikke ind derpaa, og det er vist ogsaa rigtigt nok —, at nu skulde vi tage den Façade, som det kunstneriske Udvalg havde foreslaaet, saa havde vi derved dog paa ingen Maade accepteret, at saa kunde man ogsaa godt bygge inde paa den Plads, der er mellem de to Biblioteksbygninger. Og jeg skulde huske meget fejl, om der ikke, naar der i Udvalget var en saadan Enighed om, at man ikke maatte bygge paa denne Plads, ogsaa gjorde sig andre Hensyn gældende end

det, at man skulde have Udsigt til en køn Plads. Jeg tager neppe fejl i, at man ogsaa tog Hensyn til den Brandfare, der er forbundet med mellem to Bygninger, hvoraf den ene er Bibliotek, den anden Arkiv, at have Bygninger, hvori der skal fyres i Kakkellovn. Nu ved jeg ikke, om det ikke skal ordnes saaledes, at der ikke skal fyres i Kakkellovnen i de Bygninger, der ligger dér. Det vilde afhjælpe en Del af Manglerne. Men alligevel kan der være Brandfare forbundet med at have et saadant Par lave Bygninger liggende inde mellem Bygninger, der huser uerstattelige Sager for vort Land. Jeg tror, at disse Hensyn i ikke ringe Grad spillede med ind, foruden dette, at man vilde sikre sig, at der ikke var noget som helst i Vejen, naar man fremtidig skulde foretage Udvidelser saavel af Arkivbygningen som ogsaa, og navnlig, af Biblioteksbygningen. Nu gaar jeg for Resten ud fra, at selv om det har kostet 30—40,000 Kr. at faa lavet det om dernede, vil man, naar der skal foretages Tilbygninger, rive de her nævnte Smaabygninger ned; det skulde for øvrigt glæde mig, om man vilde rive dem ned, inden de overhovedet blev taget i Brug; men det vil man altsaa ikke. Den Omstændighed, at disse 2 Bygninger ligger i Vejen for fremtidige Udvidelser, spiller for saa vidt ikke nogen større Rolle, som man sikkert ikke vil lade sig hindre i fornuftige Tilbygninger, naar saadanne paakræves, selv om der ligger et Par Bygninger dernede, den ene gammel og den anden ny. I øvrigt er der egentlig ingen Uoverensstemmelse mellem den højtærede Indenrigsminister og mig paa dette Omraade.

Jeg maa ogsaa sige nogle Ord i Anledning af den højtærede Ministers Bemærkninger til mine Udtalelser om Sygekasseloven. Jeg tror nu ikke rigtig, Ministeren vil fastholde, at det er et Mønstersprog, som findes i de udsendte Mønstervedtægter. Jeg forstaar nok, at den højtærede Minister hverken har haft Tid eller særlig Anledning til at beskæftige sig med Mønstervedtægterne, for saa vidt Sproget angaar, men hvis Ministeren en Gang faar Tid til at se lidt paa det, tror jeg, han vil give mig Ret i, at det ikke er Mønstervedtægter, hverken hvad det rent sproglige eller hvad Klarheden angaar. Jeg kunde godt